

Μετά μεγάλης χαράς ελάβομεν εκ Θεσσαλονίκης μέσω ηλεκτρονικού ταχυδρομείου, το κατωτέρω κείμενον εκλεκτού Ιεροψάλτου εκ Καλαμαριάς του και Α΄ ψάλτου του Ιερού Ναού Παμμεγίστων Ταξιαρχών Καλαμαριάς κ. Νικολάου Ιωαννίδου γόνου ιεροψαλτικής οικογενείας εκ Κασταμονής Πόντου, όπερ και φιλοξενούμεν αυτούσιον.

Θερμάς ευχαριστίας εις τον φίλον της Ιστοσελίδος μας, επίσης ιεροψάλτην κ. Γεώργιον Παρπαράν διά την ευγενή αυτού χειρονομίαν, της αποστολής του εν λόγω κειμένου εις τον CMKON!

Ονομάζομαι Γεώργιος Παρπαράς, είμαι από την Θεσσαλονίκη, 33 χρόνων, ιεροψάλτης (χωρίς αναλόγιο είναι η αλήθεια, ενσυνειδήτως, για να μη δεσμεύομαι και να μπορώ να συμπάλλω με ιεροψάλτες που με ευφραίνουν, και να συμμετέχω στις διάφορες πανηγύρεις ναών και μοναστηριών), όμως έχω φοιτήσει στο αναλόγιο του Άρχοντος Πρωτοψάλτου της Αγιοτάτης Αρχιεπισκοπής Κωνσταντινουπόλεως κ. Λυκούργου Πετρίδη επί μία δεκαετία περίπου και είμαι ένθερμος υποστηρικτής του Πατριαρχικού ύφους και ιδιαίτερος του τρόπου ερμηνείας του μεγάλου Άρχοντος Πρωτοψάλτου κ. Θρασυβούλου Στανίτσα.

Σας στέλνω ένα κείμενο με απόψεις του Πρωτοψάλτου του Ι. Ν. Παμμεγίστων Ταξιαρχών Καλαμαριάς κ. Νικολάου Ιωαννίδου (είναι κάποια από αυτά που συζητούμε κάθε Κυριακή, μετά τη Θεία Λειτουργία, στον καφέ που πίνουμε μαζί, όλοι σχεδόν οι ψάλτες της Καλαμαριάς), ο οποίος διαδέχθηκε τον πατέρα του Αθανάσιο (πρόσφυγας εκ Κασταμονής Πόντου, επί σειρά πενήντα ετών πρωτοψάλτου) στο δεξιό αναλόγιο του Ι. Ναού αυτού, έχοντας μαθητεύσει και κοντά στον Άρχοντα κ. Λυκούργο Πετρίδη για πολλά χρόνια.

Αν θέλετε μπορείτε να δημοσιεύσετε το κείμενο με τις απόψεις του κ. Ιωαννίδου στην ιστοσελίδα της Ενώσεως Μουσικοφίλων Κωνσταντινουπολιτών (είναι μια εξάισια προσπάθεια για τη διάδοση της Βυζαντινής μας Μουσικής, όπως αυτή διαμορφώθηκε και τελειοποιήθηκε στην Βασιλεύουσα και ιδιαίτερος στον Πατριαρχικό Ναό από κορυφαίους Πρωτοψάλτες και Λαμπαδαρίους).

Σας ευχαριστώ για το ενδιαφέρον σας εκ των προτέρων και συγχαρητήρια γι' αυτήν σας την προσπάθεια.

Γεώργιος Αλ. Παρπαράς

ΘΕΜΑ: « **Η ΝΟΘΕΥΣΙΣ ΚΑΙ ΠΑΡΑΠΟΙΗΣΙΣ ΤΗΣ ΑΠΟΔΟΣΗΣ ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΩΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΩΝ ΥΜΝΩΝ** »

Αγαπητοί φίλοι - συνάδελφοι,

Τα τελευταία χρόνια παρατηρούμε, (κυρίως στις περιόδους των εορτών) ότι διάφοροι ... συνάδελφοι παρουσιάζουν, με χορωδίες ή κατά μόνας, στα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης (τηλεόραση, ραδιόφωνο) εκκλησιαστικούς ύμνους με προσθήκη λαϊκών οργάνων-γυναικείων φωνών, στοιχείων λαϊκής μουσικής, σε σημείο που τείνει να δημιουργηθεί μόδα. Ορισμένοι πάλι καλλίφωνοι σολίστες, κάνοντας επίδειξη των φωνητικών τους ικανοτήτων, χρησιμοποιούν και λίγο τραγουδάκι-λίγο αμανεδάκι και κάποιο μουσικό όργανο.

Με αφορμή, λοιπόν, την παρουσίαση εκ μέρους «ψαλτών» και «χορωδιών» εκκλησιαστικών ύμνων της Μ. Εβδομάδος κατά τρόπον **νόθο** και **απρεπή**, έρχομαι να καταθέσω τη διαφωνία μου, την θλίψη μου και την οργή μου γι' αυτά.

Κύριοι: Η βυζαντινή μουσική είναι προσευχητική, εκτελείται μόνο από φωνή ανθρώπινη, όχι από μουσικά όργανα, έχει γνώρισμα την μονοφωνία-ομοφωνία, υπηρετεί αποκλειστικά τις λατρευτικές ανάγκες της Εκκλησίας, είναι, τελικά, η

μουσική της Ορθοδόξου Εκκλησίας και η πιστή παράδοση των πατέρων της Ορθοδόξου Εκκλησίας.

Αφού, λοιπόν, δεν είναι κοσμική τέχνη, τα διάφορα «φτιασίδια» δεν επιτρέπονται. Το «ψάλλειν» είναι λειτούργημα και αποστολή, γι' αυτό και ο «ιεροψάλτης» πρέπει, έχοντας υπ' όψιν τα παραπάνω, να είναι ευσεβής, ηθικός, άρχοντας επί του αναλογίου του, προσηλωμένος στο καθήκον του (την προσευχή), να έχει μουσική Βυζαντινή κατάρτιση και, βέβαια, να υλοποιεί το «στήκετε και κρατήτε τας παραδόσεις».

Όποιοι ψάλτες, παραβλέποντας κάθε έννοια παράδοσης και ιστορίας, παραποιούν το αυθεντικό βυζαντινό μέλος των θρησκευτικών ύμνων είναι παραποιητές – νοθευτές - υβριστές της πατρώας εκκλησιαστικής βυζαντινής μουσικής.

Η εκκλησιαστική βυζαντινή Μουσική έχει όρους και κανόνες διάφορους της μουσικής έξω της εκκλησίας. Είναι απρεπές να συνδέσουμε εκκλησιαστικούς ύμνους – ιερό ψαλμό που να βασιζεται σε ήθος και ρυθμό εξωεκκλησιαστικό. Η σεμνή μελωδία δεν επιτρέπεται να αναμιγνύεται με άσεμνες και βέβηλες μελωδίες, διότι αποσπών τον νουν και την καρδιά από την προσευχή.

Εάν ανατρέξουμε στο «τυπικόν» (Βιολάκη) της Μεγάλης του Χριστού Εκκλησίας θα δούμε ότι από την ΣΤ΄ Οικουμενική Σύνοδο επεκυρώθη ο ΟΕ΄ κανόνας: «τους επί το ψάλλειν εν ταις εκκλησίαις παραγινομένους βουλόμεθα μήτε βοαίς ατάκτοις χρήσθαι και την φύσιν προς κραυγήν εκβιάζεσθαι, μήτε επιλέγειν των μη τη εκκλησία αρμοδίων τε και οικείων, αλλά μετά πολλής προσοχής και κατανύξεως τας τοιαύτας ψαλμωδίας προσάγειν».

Τελικά, οι «παραποιητές ψάλτες» είτε από άγνοια, είτε εσκεμμένα ευρίσκονται σε αταξία. Δεν φτάνει μόνο η φωνή· τέτοια έχουν και τα κοράκια και τα τσακάλια. Δεν χρειάζονται στην προσευχή ούτε τα όργανα, ούτε το ήθος και ο ρυθμός λαϊκών ασμάτων· αυτά στα πανηγύρια και στα λοιπά κέντρα διασκεδάσεως. Ο κάθε ένας δεν μπορεί να εφαρμόζει ό,τι θέλει ή ό,τι νομίζει. Κύριοι, υπάρχουν κανόνες. Άλλο προσευχή και ιεροψάλτης και άλλο διασκέδαση και τραγουδιστής.

Επειδή, καταξιωμένοι, καταρτισμένοι, παραδοσιακοί και νομιμόφρονες (σε σχέση με την τάξη, το ήθος, την παράδοση) «ιεροψάλτες» δεν εμφανίζονται στα Μ.Μ.Ε (γιατί άραγε;), παρουσιάζονται οι «παραποιητές ψάλτες», οι «καινοτόμοι – εκσυγχρονιστές», προσθέτοντας ολίγον τραγουδάκι, ολίγον όργανο, ολίγον αμανέ, κάποια γυναικεία φωνή (παρουσία) και όλα καλά γι' αυτούς.

Γνωρίζουμε, ότι πολλοί από τους παραποιητές (για την ώρα ας μην αναφέρω ονόματα) ευρίσκονται στον χώρο λαϊκών συγκροτημάτων κι επομένως, για ευνοήτους λόγους, βολεύονται με αυτήν την κατάσταση.

Οι πλειοψηφία, όμως, των ιεροψαλτών θα επιτρέψει αυτήν την κατάσταση να συνεχίζεται;

Καλώ τους πεπλανημένους παραποιητές και τους εν αγνοία ευρισκομένους να σταματήσουν αυτόν τον δήθεν «εκσυγχρονισμό» και να επανέλθουν εις την τάξιν. Παρακαλώ θερμά όλους τους νομιμόφρονες συναδέλφους «ιεροψάλτες» να αντισταθούν σ' αυτήν την τάση και να καυτηριάσουν αυτήν την στάση.

Επίσης, καλώ και τους δασκάλους ιεροψάλτες (δεν με ενδιαφέρουν οι ... μουσικοδιδάσκαλοι – άλλη «ιστορία» αυτή) για ανάλογη διδασκαλία στους νέους ιεροψάλτες και τα μικρά παιδιά προς αποκατάσταση της τάξεως και της παραδόσεως.

Συνάδελφοι: Γνωρίζω καλά ότι ορισμένοι για λόγους βιοποριστικούς (αφού οι αρμόδιοι ... ευρίσκονται στον κόσμο τους) παρεκκλίνουν.

Όμως, επιτρέπεται να πετάξουμε τα «ιερά» και τα «όσια» (την θρησκευτική μας παράδοση) στα σκυλιά;

Νικόλαος Αθ. Ιωαννίδης,

Πρωτοψάλτης Ι. Ν. Παμμεγίστων Ταξιαρχών Καλαμαριάς